

Jens Blegmand

Tekst: Anette Prehn, 2022
Melodi: Carl Nielsen, 1907

D A/C#D G D/A A Bm A/C# D D D/F# F#m

Hvem sid - der der bag skær - men med krum og stiv-net ryg, my - o - se-ramt i krop - pen af

Bm Bm/D A/E E A D/A D/F# G G/E D/F# A7/E D D7 Em

mo - no-to - ne tryk? Det er så-mænd Jens Bleg - mand, så far - ve - løs som

F# F#/E Bm/D G⁶ E7/G# A D G⁶ D/A A D

sne. Han nær - stu - de - rer pix - ler af det, han gi - der se.

Hvem sidder der bag skærmen med krum og stivnet ryg,
myoseramt i kroppen af monotone tryk?
Det er såmænd Jens Blegmand, så farveløs som sne.
Han nærstuderer pixler af det, han gider se.

Og vågner du en morgen i allerførste gry,
da har han allerede søgt skærmens sikre ly.
Det var hans første handling, det var hans stærke trang.
Nu sidder han fikseret, helst hele dagen lang.

Og vender du tilbage engang ved aftenstid,
er fingrene formentlig i færd med deres slid.
De scroller, og de swiper hvert eneste minut.
De undes ingen pause men klikker uafbrudt.

Hans øjne bliver tørre, de svier og gør ondt,
mens hovedsmerter breder sig hele vejen rundt.
Det er såmænd Jens Blegmand, der følger egen lyst,
og her til lands er trældom en ret fra kyst til kyst.

Engang da ku' han lege, og kroppen viste vej.
Engang da ku' han give et livsfrimodigt "hej!"
Nu dukker han helst nakken, når andre kommer nær,
for det at møde men'sker er mestendels besvær.

Så gik han tit og ofte på sansefattig sti,
men pludselig var barndom og ungdom pist forbi.
Det blev til mange timer – ja, flere leveår.
Gad vide hvilke minder, som lever og består?

Der står på kirkegården en sten og skyder ryg.
Det er såmænd Jens Blegmands. Hans liv var fuld af tryk.
Et barn af tidens væsen, en stækket melodi.
Først nu, i døden, skærmet for skærmens tyranni.